

DUHA (3) *sb f*

sg G duhy (1). ◇ A duhę (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *Luk* (1) : [Bóg] dał znak y potwierdzenie pokoju y przymierza/ y zakładu wiecznego/ między sobą/ á człowiekiem Tęczę álbo Duhę [*lege: duhę*] ná Niebie rumiánobrunatną/ która fie y teraz zázwdy przededzdem/ y po dzdzu póspolicie ná xtałt Duhi po wízycfkich obłokach vkázuię. *StryjKron* 6.

2. *Tęcza* (2) :

Szereg: »duha albo tęcza« [*szyk 1 : 1*] (2): Położę między wámi y między żywym stworzeniem á między mną/ Duhę álbo Tęczę pod obłoki [*arcum meum ponam in nubibus Vulg Gen 9/13*]/ á wípámiećtam ná pokoy wieczny. *BielKron* 5v; *StryjKron* 6.

Synonimy: 1. *luk*; 2. *tęcza*.

Cf **DĘGA**